

पद चालीसको लुकेको इतिहास - संख्या आठ

पर्वत

Jeff Pippenger

2026-04-05

पत्रुसका निम्ति रूपान्तरणको पर्वत पानियम र क्रूसको बीचमा घटित भयो, र अर्को रेखामा, पत्रुस ख्रीष्टको सेवाकार्यको आरम्भमा भएको उहाँको बप्तिस्मा र सेवाकार्यको अन्त्यमा भएको विजयपूर्ण प्रवेशको ठीक पछिको अवस्थाको बीचमा अवस्थित छन्। बप्तिस्मा, पर्वत, र विजयपूर्ण प्रवेशको समापन—यी तीन मार्गचिह्नहरू स्वर्गीय पिताले बोल्नुभएको तीन अवसरहरूद्वारा चिह्नित छन्। यूहन्ना 12 मा तेस्रो पटक त्यही समय हो, जब युनानीहरू येशूलाई खोजिरहेका थिए। बप्तिस्मा 9/11 हो; पर्वत पानियमको इतिहासदेखि पद सोह्रको आइतबारको व्यवस्थासम्म हो। पत्रुसका निम्ति त्यो पानियम थियो, त्यसपछि पर्वतदेखि विजयपूर्ण प्रवेशको समापनसम्म, जुन ख्रीष्ट दोस्रो पटक महिमित हुन लाग्नु अघि ठीक अघिको समय थियो।

अब मेरो प्राण व्याकुल भएको छ; अनि म के भनूँ? पिता, मलाई यस घडीबाट बचाउनुहोस्; तर यही कारणका लागि म यस घडीसम्म आएको हुँ। पिता, आफ्नो नाउँको महिमा गर्नुहोस्। तब स्वर्गबाट एउटा आवाज आयो, यसो भन्दै, मैले त्यसको महिमा गरेको छु, र फेरि पनि महिमा गर्नेछु। त्यसैले त्यहाँ उभिएका र त्यो सुनेका मानिसहरूले भने कि गर्जन भयो; अरूहरूले भने, एउटा स्वर्गदूतले उहाँसँग बोल्‍यो। येशूले जवाफ दिँदै भन्नुभयो, यो आवाज मेरो निम्ति आएको होइन, तर तिमीहरूका निम्ति आएको हो। अब यस संसारको न्याय हुँदैछ; अब यस संसारको शासक बाहिर फालिनेछ। अनि म, यदि पृथ्वीबाट माथि उठाइँ भने, सबै मानिसहरूलाई आफूतिर तान्नेछु। उहाँले यो कुन प्रकारको मृत्यु मर्नुहुने थियो भनी संकेत गर्दै भन्नुभएको थियो। यूहन्ना 12:27-33।

लेवीयव्यवस्था तेइस र पिन्तेकौसको समयद्वारा रूपरेखा गरिएको रेखासँग आरम्भमा तीन चरणहरू र त्यसपछि पाँच दिनको एउटा मार्गचिह्न छ, र अन्त्यमा पनि उही विशेषताहरू भएको एउटा मार्गचिह्न छ। ती मार्गचिह्नहरूका बीचमा तीस दिनहरूले पूजाहारीहरूको अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसको अन्त्य तुरहीहरूको पर्वमा हुन्छ। तुरहीहरूको पर्व, उहाँको पुनरुत्थानपछि चालीस दिनसम्म आफ्ना चेलाहरूलाई आमनेसामने शिक्षा दिनुभएको पश्चात् ख्रीष्टको स्वर्गारोहण, र प्रायश्चित्तको दिन—यी सबैले लेवीयव्यवस्था तेइसको रेखाको अन्त्यका तीन चरणहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती तीन चरणहरूका पछि पिन्तेकौस र वासस्थानहरूको पर्व दुवैतर्फ पाँच दिनहरू आउँछन्। स्वर्गीय पिताले तेस्रो पटक बोल्नुभएको समय ग्रीकहरू—जिनले आइतबारको व्यवस्थाको बेला बाबेलबाट बोलाइएकाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्—येशूसँग भेटघाट खोजिरहेका हुनुभन्दा ठीक अघि थियो। आइतबारको व्यवस्था आउनुभन्दा ठीक अघि येशूले क्रूसमा ध्वज उठाइनुलाई पहिचान गर्नुहुन्छ। पृथ्वी 9/11 मा उहाँको महिमाद्वारा प्रकाशमान बनाइयो, र आइतबारको व्यवस्थामा फेरि प्रकाशमान बनाइन्छ।

कैसरिया फिलिप्पी, अर्थात् पानियुम, तेस्रो घडी हो, र कैसरिया मारीतिमा क्रूसको नवौँ घडी हो, जब बाबेलबाट निस्कनको आह्वान सुनाइन्छ। क्रूसभन्दा अघि, पानियुमको भविष्यसूचक इतिहासमा हुँदा, पत्रुस पर्वतमा छन्, तर अझै पनि विजयी प्रवेशको समाप्तिभन्दा अघि नै। पानियुम पद सोह्रको क्रूससम्म जारी रहन्छ। पानियुममा पत्रुस लेवीयव्यवस्था तेइसको तुरहीहरूको चाड, स्वर्गारोहण, र प्रायश्चित्तको तीन-चरणीय इतिहासभन्दा ठीक अघि छन्। पत्रुस पूजाहारीको विशेष शिक्षाका तीस दिनभित्र छन्।

सिमोन पानियुममा पेत्रुस बन्छ, र विजयी प्रवेशभन्दा अघि पर्वतमा उसको एक कदम हुन्छ। विजयी प्रवेशले दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तलाई चित्रण गर्दछ। केवल पाँच जना मात्र विवाहमा प्रवेश गर्छन्, र त्रिगुण मार्गचिह्न र पेन्टेकोस्टको बीचका पाँच दिन विजयी प्रवेशको आरम्भ हुन्। यो तुरहीहरूको पर्वमा आरम्भ हुन्छ, तर त्यो मार्गचिह्न तीनवटा मार्गचिह्नहरूको संयोजनले बनेको हुन्छ। एकल मार्गचिह्नको रूपमा तिनले नासभिलमाथिको आक्रमणलाई तुरहीहरूको पर्वसँग पहिचान गराउँछन्। मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश भर्खरै पुष्टि गरिएको हुनेछ, र पाँच बुद्धिमती

कुँवारीहरूको जुलुसले त्यस प्रक्रियाको आरम्भ गर्छ, जसले क्रूसको मृत्यु, गाडिनु र पुनरुत्थानतर्फ डोर्‍याउँछ, जुन आइतबारको व्यवस्था हो।

पेत्र पानियममा छन् जब उनले नासभिलका आगोका गोलाहरूको भविष्यवाणीलाई सच्याउँछन्, र भविष्यवाणीको पूर्तिमा तुरहीहरूको पर्वको ध्वनि नबज्नुअघि। भविष्यसूचक अनिवार्यताअनुसार उनले पहिले पर्वतमा जानैपर्छ, किनकि विजयमय प्रवेशभन्दा अघि पर्वत थियो। अब्राहाम पर्वतमा जानुभन्दा पहिले उनको नाम परिवर्तन गरिएको थियो, र पेत्रको नाम पनि पर्वतमा जानुभन्दा अघि पानियममा परिवर्तन गरिएको थियो। नासभिलका आगोका गोलाहरूको भविष्यवाणी पूरा हुनुभन्दा पहिले पर्वत पेत्रको परीक्षा हो। पूर्ति तेस्रो र लिट्मस-परीक्षण हो, जहाँ चरित्र आनन्द वा लज्जा—दुवैमध्ये कुनै एकका रूपमा प्रकट हुन्छ।

ईसा पूर्व ४५७ को रेखा राफिया र पानियमको बीचमा समाप्त हुन्छ; उत्पत्तिको अध्याय सत्रको करार राफियासँग मिल्छ, र मत्ती सोह्रको अध्याय सोह्रको करार पानियमसँग मिल्छ। पानियमबाट पत्रुस पर्वततर्फ जान्छ, जसरी अब्राहाम इसहाकको बलिदानतर्फ गएका थिए। पत्रुसको रेखाको पर्वत अब्राहामको समयको पर्वतसँग मिल्छ।

अब्राहामको मार्गचिह्न तीन दिनको थियो। विजयोत्सवी प्रवेशको समयमा, ख्रीष्टलाई बोक्नका लागि एउटा गधा ल्याउन दुई जना चेलाहरू पठाइए, र अब्राहामको रेखामा उसका तीन-दिनको यात्राको आरम्भ इसहाकको बलिदानका लागि दाउरा बोक्न दुई जना सेवकहरू र एउटा गधा छात्रेद्वारा हुन्छ। पत्रुसको पर्वततर्फको आठ-दिन वा छ-दिनको यात्रा अब्राहामका लागि तीन दिनको थियो। पानियममा भएको पत्रुस पर्वतभन्दा अघि छ, र यरूशलेममा प्रवेशको आरम्भ गराउने गधालाई फुकाल्नु भन्दा पनि अघि छ, जहाँबाट अब्राहामका तीन दिन आरम्भ भएका थिए। विजयोत्सवी प्रवेशमा ख्रीष्ट जैतून डाँडामा रोकिनुभयो र यरूशलेमका लागि रुनुभयो, यसरी परमेश्वर र प्राचीन शाब्दिक इस्राएलबीचको करारसम्बन्धको समाप्तिलाई चिन्हित गर्नुभयो। पत्रुसको पर्वत विजयोत्सवी प्रवेशभन्दा अघि छ; ख्रीष्टको पर्वत विजयोत्सवी प्रवेशको क्रममा छ; र अब्राहामको पर्वत प्रवेशको निष्कर्षमा छ।

२०२६ मध्यावधि निर्वाचनको वर्ष हो, जब बाइबलीय अगमवाणीको छैटौँ राज्यको दुई सय पचासौँ वर्षले आफ्नो महिमामय शासनको उत्सव मनाउँछ। भविष्यवाणीसम्बन्धी मध्यबिन्दुका रूपमा त्यो उत्सव ईसा पूर्व २०७ मा अन्तियोकस महानसँग मेल खान्छ, जो राफिया र पानियमबीचको मध्यबिन्दु हो र जसले ईसा पूर्व ४५७ देखि प्रारम्भ भएका दुई सय पचास वर्षको अन्त्यलाई चिन्हित गर्दछ।

अहिलेसम्म खोलिएका एघारौँ अध्यायदेखि बाइसौँ अध्यायसम्मका चार रेखाहरूलाई विचार गर्दा, (सायद अरू उदाहरणहरू पनि छन्) अब हामी The Desire of Ages मा रहेका ती अध्यायहरूलाई लिन्छौँ। अध्याय एघार “The Baptism” हो, र अध्याय बाइस “Imprisonment and Death of John” हो। यूहन्ना सुरुवात र अन्त्यमा छन्, र अध्याय सत्र, अर्थात् बीचको अध्याय, निकोडेमस हो।

“निकोडेमस प्रभुसामु उहाँसँग छलफलमा प्रवेश गर्ने विचारले आएका थिए, तर येशूले सत्यका आधारभूत सिद्धान्तहरू प्रकट गरिदिनुभयो। उहाँले निकोडेमसलाई भन्नुभयो, तिमीलाई सैद्धान्तिक ज्ञानभन्दा धेरै आत्मिक पुनर्जन्मको आवश्यकता छ। तिमीलाई आफ्नो जिज्ञासा तृप्त पार्नु होइन, तर नयाँ हृदय पाउनु आवश्यक छ। स्वर्गीय कुराहरूको मूल्य बुझ्न सक्नु अघि तिमीले माथिबाट नयाँ जीवन प्राप्त गर्नुपर्छ। जबसम्म यो परिवर्तन घटित हुँदैन, जसले सबै कुरालाई नयाँ बनाउँछ, तबसम्म मेरासँग मेरो अधिकार वा मेरो कार्यबारे छलफल गर्नुले तिम्रो निम्ति कुनै उद्धारकारी लाभ उत्पन्न गर्नेछैन।”

“निकोडेमसले पश्चात्ताप र बप्तिस्मासम्बन्धी यूहन्ना बप्तिस्मादाताको प्रचार सुनेका थिए, र उहाँले मानिसहरूलाई पवित्र आत्माद्वारा बप्तिस्मा दिनुहुने एक जनातर्फ आँल्याइरहनुभएको थियो। उनले आफैले पनि यहूदीहरूका बीचमा आत्मिकताको अभाव रहेको, र ठूलो अंशमा तिनीहरू संकीर्णताभाव र सांसारिक महत्वाकांक्षाद्वारा नियन्त्रित भएका छन् भन्ने महसुस गरेका थिए। मसीहको आगमनमा उनले अझ राम्रो अवस्थाको आशा गरेका थिए। तैपनि बप्तिस्मादाताको हृदय-खोजी सन्देशले उनमा पापको दोषबोध उत्पन्न गराउन सकेन। उनी एक कठोर फरिसी थिए, र आफ्ना असल कामहरूमा गर्व गर्थे। आफ्नो उदारता र मन्दिर-सेवाको पालनपोषणमा

देखाएको खुला हातका कारण उनी व्यापक रूपमा आदर गरिन्थे, र आफू परमेश्वरको अनुग्रहमा सुरक्षित छु भन्ने महसुस गर्थे। आफ्नो वर्तमान अवस्थामा आफूले देख्ने नसक्ने यति शुद्ध राज्यको विचारले उनी चकित भए।” द डिजायर अफ एजेस, १७१।

द डिजायर अफ एजेसको मध्यबिन्दु निकोदेमसको रेखामा पाइन्छ, जसले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने रेखामा एडभेन्टवादप्रतिको अन्तिम आह्वानको प्रतिनिधित्व गर्दछ। उनले त्यस्तो एक वर्गको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले ख्रीष्टका अग्रदूतको सन्देश सुनेका थिए, तर आफ्नो लाओडिसियाली अवस्थाबारे अनभिज्ञ थिए।

“निकोदेमससँगको संवादमा येशूले मुक्तिको योजना र संसारप्रतिको आफ्नो मिशन प्रकट गर्नुभयो। त्यसपछिका उहाँका कुनै पनि प्रवचनहरूमा उहाँले स्वर्गताको राज्यको उत्तराधिकारी हुने सबैका हृदयमा सम्पन्न हुनुपर्ने कार्यलाई यति पूर्ण रूपमा, चरणबद्ध ढंगले, व्याख्या गर्नुभएको थिएन। आफ्नो सेवाकालको एकदम आरम्भमै उहाँले सत्यलाई महासभाका एक सदस्यसमक्ष, सबैभन्दा ग्रहणशील मनसमक्ष, र जनताका एक नियुक्त शिक्षकसमक्ष उद्घाटित गर्नुभयो। तर इस्राएलका अगुवाहरूले त्यो ज्योतिलाई स्वागत गरेनन्। निकोदेमसले त्यो सत्य आफ्नो हृदयमा लुकाएर राखे, र तीन वर्षसम्म त्यसको प्रत्यक्ष फल अत्यन्तै थोरै देखियो।” द डिजायर अफ एजेस, 176.

यूहन्नाको सन्देश र उहाँद्वारा गरिएको ख्रीष्टको बप्तिस्माले परमेश्वरसँग डर मान्ने पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। यूहन्नाको सन्देश विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिने लाओडिसियाली सन्देश थियो, र त्यो सन्देश ख्रीष्टको बप्तिस्माको समयमा सामर्थ्ययुक्त बनाइयो, जसरी 1888 मा जोन्स र वैगनरको सन्देश लाओडिसियालाई दिइएको सन्देश थियो। ख्रीष्टको बप्तिस्मा र 1888 ले 9/11 मा लाओडिसियासम्म सन्देशको आगमनको पूर्वछाया प्रस्तुत गरे, जुन राफिया र पानियमको बीचको मध्यबिन्दुमा अन्त्य हुन्छ।

निकोडेमसको अर्थ “जनताको विजय” हो, र विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनु त्यो छाप लगाउने सन्देश हो, जो यूहन्नाको सन्देशसँगै आयो, बप्तिस्मामा सामर्थ्यवान् बनाइयो, र ख्रीष्टसँग निकोडेमसको मध्यरात्रिको भेटद्वारा परिभाषित गरियो। बाइसौँ अध्यायले यूहन्नाको मृत्युको वर्णन गर्दछ, जसले उनका चेलाहरूमा त्यो ध्वजको पहिचान उत्पन्न गर्‍यो, जो उचालिने थियो र सबै मानिसहरूलाई आफूतर्फ तान्ने थियो। बप्तिस्मा दुवै 9/11 तथा July 18, 2020 देखि December 31, 2023 सम्म थियो, किनकि बप्तिस्माले मृत्यु (2020), गाडिनु (साढे तीन दिन) र पुनरुत्थान (December 31, 2023) लाई चित्रण गर्दछ। त्यसपछि मध्यरात्रिको त्यो भेटमा, जहाँ जनताको विजय नयाँ जन्म पाउनुको रूपमा चित्रित गरिएको छ—लाओदिकियाको अन्धोपनबाट फिलाडेल्फियालीको बीस-बिस दृष्टिसम्म। त्यसपछि ख्रीष्टका कार्यहरू ध्वजलाई उचालिनुको रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्।

अब्राहामका लागि, यूहन्नाको रेखामा ख्रीष्टका कार्यहरू इसहाकको बलिदानसँग अनुरूप छन्। पत्रुसका लागि, त्यो रेखा समुद्रकिनारको कैसरियामा, कैसरिया मरितिमामा, नवौँ घण्टामा समाप्त हुन्छ, जहाँ क्रूसले सबै मानिसहरूलाई विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिने विजयतर्फ बोलाउँछ, र यही तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो। तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश इस्लामको तेस्रो हायको सन्देश हो, जुन 9/11 मा इस्लामको गथासँग बिलआमको पहिलो भेटमा आइपुग्यो; त्यसपछि 7 अक्टोबर, 2023 मा वास्तविक महिमाशाली देशमाथि प्रहारहरूको दोहोरोपन आयो; अनि त्यसपछि, जब बिलआमले इस्लामको गथालाई प्राचीन वास्तविक र आधुनिक आत्मिक महिमाशाली देशका दाखबारीहरूको बीचबाट डोर्‍याउँछ, न्यासभिलमा दोस्रो प्रहार हुन्छ। तेस्रो प्रहार चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको भूकम्प हो। त्यहीँ इसहाक चढाइन्छ; त्यहीँ यूहन्नाका चेलाहरूले—शहीदीका सेता वस्त्रहरू दिइएको ठूलो भीडको एक प्रतीक—ध्वजवाहकका कार्यहरू सुने र देखे। उत्पत्ति, मत्ती, र The Desire of Ages का मध्यबिन्दुहरूले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्य र अन्यजातिहरूको बोलावटको पहिचान गराउँछन्।

ख्रीष्टले निकोदेमसलाई दिनुभएको व्याख्या हावाको कार्यसम्बन्धी थियो, यद्यपि त्यसको कार्य अदृश्य हुन्छ।

“निकोदेमस अझै पनि अलमलमा थिए, र येशूले आफ्नो अभिप्राय स्पष्ट गर्न हावाको दृष्टान्त प्रयोग गर्नुभयो: ‘हावा जहाँ चाहन्छ त्यहीँ बहन्छ, र तिमी त्यसको स्वर सुन्छौ, तर त्यो कहाँबाट आउँछ र कहाँ जान्छ, तिमी

जान्दैनौ; आत्माबाट जन्मेको हरेक जन त्यस्तै हुन्छ।”

“रूखका हाँगाबीच हावा सुनिन्छ, जसले पात र फूलहरू सर्सराउँछ; तर त्यो अदृश्य हुन्छ, र त्यो कहाँबाट आउँछ र कहाँ जान्छ, यो कुनै मानिसलाई थाहा हुँदैन। हृदयमाथि पवित्र आत्माको कार्य पनि यस्तै हुन्छ। यसलाई हावाको गतिजस्तै कुनै पनि प्रकारले व्याख्या गर्न सकिँदैन। कुनै व्यक्तिले परिवर्तनको प्रक्रियामा ठ्याक्कै समय वा स्थान बताउन, वा त्यसका सबै परिस्थितिहरूको पूर्ण अनुगमन गर्न नसक्ला; तर यसले ऊ अपरिवर्तित छ भन्ने प्रमाणित गर्दैन। हावाजस्तै अदृश्य कार्यकारी शक्तिद्वारा खीष्ट निरन्तर हृदयमाथि कार्य गरिरहनुहुन्छ। अलिअलि गर्दै, सम्भवतः ग्रहण गर्ने व्यक्तिलाई अचेतन रूपमा नै, त्यस्ता प्रभावहरू पारिन्छन् जसले आत्मालाई खीष्टतर्फ तान्ने प्रवृत्ति राख्छन्। यी प्रभावहरू उहाँमाथि मनन गर्नेद्वारा, धर्मशास्त्रहरू पढ्नेद्वारा, वा जीवित प्रचारकबाट वचन सुन्नेद्वारा ग्रहण गरिन सक्छन्। अचानक, जब आत्मा अझ प्रत्यक्ष आग्रहसहित आउनुहुन्छ, आत्माले आनन्दसाथ आफूलाई येशूमा समर्पण गर्दछ। धेरै जनाले यसलाई अचानक परिवर्तन भन्छन्; तर यो त परमेश्वरका आत्माद्वारा दीर्घकालीन अनुरोधको परिणाम हो,—धैर्यशील, दीर्घ प्रक्रियाको।”

“यद्यपि बतास आफैं अदृश्य हुन्छ, तथापि त्यसले देखिने र अनुभूत गरिने प्रभावहरू उत्पन्न गर्छ। त्यसरी नै, आत्माले प्राणमाथि गर्ने कार्यले त्यसको उद्धारकारी शक्तिको अनुभव गरेको प्रत्येक व्यक्तिको हरेक कार्यमा आफूलाई प्रकट गर्नेछ। जब परमेश्वरको आत्माले हृदयमाथि अधिकार गर्छ, तब त्यसले जीवनलाई रूपान्तरित गर्छ। पापपूर्ण विचारहरू त्यागिन्छन्, दुष्ट कर्महरू परित्याग गरिन्छन्; क्रोध, डाह, र कलहको स्थानमा प्रेम, नम्रता, र शान्तिले स्थान लिन्छन्। शोकको स्थानमा आनन्द आउँछ, र मुखमण्डलले स्वर्गको ज्योति प्रतिबिम्बित गर्छ। बोझ उठाउने हातलाई कसैले देख्दैन, न त माथिका दरबारहरूबाट ज्योति अवतरित हुँदै आएको देख्छ। जब विश्वासद्वारा प्राणले आफूलाई परमेश्वरमा समर्पण गर्छ, तब आशीर्वाद आउँछ। त्यसपछि कुनै पनि मानवीय आँखाले देख्न नसक्ने त्यो शक्तिले परमेश्वरको स्वरूपमा एक नयाँ सत्ताको सृष्टि गर्छ।” द डिजायर अफ एजेस, 172, 173.

९/११ मा पछिल्लो वर्षा छर्न थाल्यो। ९/११ मा, बाइबलीय भविष्यवाणीमा “पूर्वी बतास” को रूपमा चित्रित इस्लाम, एक लाख चौवालिस हजारको छाप लगाउने कार्य आरम्भ हुँदा उपस्थित भयो। पछिल्लो वर्षा, जो जकरियाका दुई सुनौलो नलीहरूबाट ओर्लिने “सुनौलो तेल” को रूपमा चित्रित एउटा सन्देश हो, ले लाओदिकियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्टहरूलाई पश्चात्तापतर्फ बोलाउने कार्य आरम्भ गर्‍यो। पवित्र आत्माको बतासले लेखिएका सबै कुराहरू सिकाउने आफ्नो काम आरम्भ गर्‍यो, र अन्धा लाओदिकियालीहरूको हृदयसँग बोल्न यर्मियाका प्राचीन मार्गहरूको सन्देशलाई प्रयोग गर्‍यो। निकोदेमसलाई प्रस्तुत गरिएको पवित्र आत्माको कार्यले अझ स्पष्ट रूपमा “स्वर्गको राज्यको उत्तराधिकारी हुने सबैका हृदयमा गरिनुपर्ने,” “चरण-दर-चरण” आवश्यक कार्यलाई व्याख्या गर्‍यो। खीष्टद्वारा त्यस प्रक्रियालाई बतासको कार्यसँग तुलना गरिएको थियो, र त्यो प्रक्रिया ९/११ मा आइपुगेको “पूर्वी बतास” को अवधिभित्र घटित हुन्छ। यशैयाले यही अवधिलाई कठोर बतासको सन्दर्भमा सम्बोधन गर्छन्।

जब त्यो बढ्दै बाहिर निस्कन्छ, तब तपाईंले त्यससँग मात्रामा विवाद गर्नुहुनेछ; पूर्वीय आँधीको दिनमा उहाँले आफ्नो कठोर वायु रोक्नुहुन्छ। यसकारण याकूबको अधर्म यसैद्वारा शुद्ध पारिनेछ; र उसको पाप हटाइने समस्त फल यही हो: जब उसले वेदीका सबै ढुङ्गाहरूलाई टुक्राटुक्रा पारिएका खडिया-ढुङ्गाजस्तै बनाउँछ, तब अशेरा-स्तम्भहरू र कुँदिएका मूर्तिहरू ठाडा रहनेछैनन्। यशैया 27:8, 9.

अन्तिम दिनहरूमा सबै अगमवक्ताहरू एकअर्कासित मेल खान्छन्, र यशैयाको “प्रचण्ड हावा” यूहन्नाका ती झगडाका हावाहरू नै हुन्, जो एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा रोकेर राखिएका छन्। यशैयाको प्रचण्ड हावा त्यो पूर्वीय हावा हो, जसलाई यशैयाको गवाहीमा “रोकिएको” भनिएको छ, र यूहन्नाको गवाहीमा पनि रोकेर राखिएको छ। यूहन्नाका झगडाका हावाहरू परमेश्वरका जनहरूमा छाप लगाइँदासम्म रोकेर राखिन्छन्, र यशैयाको पूर्वीय हावा त्यही अवधिको रूपमा चिनाइएको छ, जब “याकूबको अधर्म” “शुद्ध पारिन्छ।” “शुद्ध पारिन्छ” भन्ने हिब्रू शब्दको अर्थ प्रायश्चित्त गरिन्छ भन्ने हो। यूहन्नाको छाप लगाइने कार्य इजकिएल अध्याय ९ सँग एउटै हो र याकूबको अधर्म शुद्ध पारिने कार्य पनि त्यही हो। यरूशलेमभरि गएर सुस्केरा हाल्ने र विलाप गर्नेहरूका निधारमा

छाप लगाउने स्वर्गदूत नै “पूर्व” बाट उक्लेर आउने स्वर्गदूत हो।

यी कुराहरूपछि मैले पृथ्वीका चार कुनामा उभिरहेका चार स्वर्गदूतहरूलाई देखें, जसले पृथ्वीका चार वायुलाई थामिरहेका थिए, ताकि न त पृथ्वीमा, न समुद्रमा, न कुनै रूखमा वायु बहोस्। अनि मैले पूर्वबाट उक्लँदै गरेको अर्को एक स्वर्गदूतलाई देखें, जससँग जीवित परमेश्वरको छाप थियो; र उनले ठूलो स्वरले ती चार स्वर्गदूतहरूलाई पुकारे, जसलाई पृथ्वी र समुद्रलाई हानि पुऱ्याउने अधिकार दिइएको थियो, यसो भन्दै, “हामीले हाम्रा परमेश्वरका सेवकहरूका निधारमा छाप नलगाउन्जेल पृथ्वीलाई, न समुद्रलाई, न रूखहरूलाई हानि पुऱ्याउनु।” प्रकाश 7:1-3।

स्वर्गदूत खीष्ट नै हुनुहुन्छ, र उहाँले पेन्टेकोस्तको अवधिमा चेलाहरूलाई आमनेसामने शिक्षा दिनुभएका चालीस दिनको अन्त्यमा आरोहण गर्नुभयो; त्यसै गरी, उहाँले लेवीव्यवस्था तेइसको तुरहीहरूको पर्वमा, आमनेसामने शिक्षा दिनुभएका तीस दिनको अन्त्यमा आरोहण गर्नुहुन्छ, जहाँ संख्या तीसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका पूजाहारीहरू अभिप्रेत छन्।

२०२६ मध्यावधि निर्वाचनहरूको वर्ष हो, र यी निर्वाचनहरू पहिल्यै भविष्यवाणीसम्बन्धी मार्गचिह्नहरूका रूपमा पुष्टि भइसकेका छन्। यदि डेमोक्र्याटहरूले २०२० को निर्वाचन चोरी गरेका नभएका भए, ट्रम्पले रोमको गूढ रहस्य पूरा गर्ने थिएनन्। रोमको त्यो गूढ रहस्य यही हो कि त्यो आठौँ हो, र सातमध्ये कै हो। त्यो गूढ रहस्यले ट्रम्पलाई पशुको प्रतिमाको प्रतिनिधिका रूपमा पहिचान गर्दछ, जो सधैं आठौँ रूपमा उदय हुन्छ, तापनि सातमध्ये कै हुन्छ। दानिएल ७ मा, सानो सिङ उक्लिनका लागि मूर्तिपूजक रोमका दश सिङहरूमध्ये तीनवटा हटाइनु आवश्यक थियो। त्यहाँ पोपतन्त्रगत रोम अन्य सात सिङहरूमध्ये आठौँका रूपमा उदय भयो, तापनि त्यो मूर्तिपूजक रोमबाटै निस्केर आयो, किनकि त्यो सातमध्ये कै हुनुपर्ने थियो। दानिएल ८ मा, मादी-फारसी साम्राज्यलाई दुई सिङद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, त्यसपछि यूनान एउटा एकल सिङ थियो, जुन भाँचिँदा चार सिङ उत्पन्न भए; यसरी रोम आउनुअघि सात सिङ भइसकेका हुन्छन्, र रोमको सानो सिङ आठौँ हो। रोम सधैं आठौँका रूपमा उदय हुन्छ र सातमध्ये कै हुन्छ भन्ने तथ्यका अन्य साक्षीहरू पनि छन्, तर यस गूढ रहस्यको मुख्य सन्दर्भबिन्दु प्रकाशको पुस्तक अध्याय १७ हो।

र यहाँ बुद्धि भएको मन छ। ती सातवटा शिर सातवटा पहाड हुन्, जसमा ती स्त्री बस्दछे। अनि त्यहाँ सात राजा छन्: पाँच जना पतित भइसकेका छन्, एक जना छ, र अर्को अझै आएको छैन; अनि जब ऊ आउँछ, उसले थोडै समय मात्र रहनुपर्छ। अनि जो पशु थियो, र छैन, उही आठौँ हो, र सातकै मध्येको हो, अनि विनाशमा जान्छ। प्रकाश 17:9-11.

२०२० को चोरिएको निर्वाचनले निर्वाचनलाई भविष्यसूचक मार्गचिह्नको रूपमा चिनायो। यस तथ्यको दोस्रो साक्षी राष्ट्रपति कार्टरसँग सम्बन्धित छ। रेगन ती राष्ट्रपतिहरूमध्ये पहिलो थिए, जसले ट्रम्पलाई सातमध्येका आठौँ बन्नतर्फ अगुवाइ गरे, किनकि उनले रोमको एउटा प्रतिमा निर्माण गर्छन्। १९८९ को अन्त्यको समयदेखि आठ राष्ट्रपतिहरूको शृङ्खलामा रेगन पहिलो थिए। १९८९ दानिएल अध्याय एघार, पद १ देखि ४ मा पूरा भयो, र यसले सबैभन्दा धनी राष्ट्रपतिको साक्षी प्रस्तुत गर्दछ। रेगनभन्दा अघि त्यस समयसम्मको इतिहासकै सबैभन्दा खराब राष्ट्रपति थिए। कार्टरले इस्लामसम्बन्धी एक संकट अनसुल्झिएको अवस्थामा पद छोडे। सैंतालीस वर्षपछि ट्रम्पले अहिले डेमोक्र्याट कार्टरले रेगनका लागि छोडेको समस्याको समाधान गरिरहेका छन्। किनभने पहिलो र अल्फा रेगन अन्त्य र ओमेगामा रहने एक रिपब्लिकनको प्रतिरूप भएको रिपब्लिकन थिए, त्यसैले ट्रम्पले पनि अघिल्ला डेमोक्र्याट राष्ट्रपतिद्वारा सिर्जित इस्लामसम्बन्धी एक संकट उत्तराधिकारमा पाउन आवश्यक थियो, जो भविष्यसूचक आवश्यकताअनुसार त्यस समयसम्मको इतिहासकै सबैभन्दा खराब राष्ट्रपति हुनुपर्थ्यो। ओबामाले, निश्चय नै, ती सबै भविष्यसूचक विशेषताहरू पूरा गरे, र बाइडेनले पनि त्यसै गरे। अन्तिम व्यक्तिको प्रतिरूप हुनका लागि रेगनले केवल आठौँको मात्र होइन, छैटौँको पनि प्रतिरूप हुनुपर्थ्यो। त्यसो गर्दा यहूदाको कुलको सिंहले दुवै अवस्थाहरूमा ट्रम्पभन्दा अघि आएका असफल राष्ट्रपतित्वहरूको क्रम सुनिश्चित गर्न निर्वाचनहरूलाई नियन्त्रण गर्नुपरेको थियो। निर्वाचनहरू भविष्यसूचक मार्गचिह्न हुन्, र २०२६ सातमध्येका आठौँ हुने राष्ट्रपतिका लागि मध्यावधि निर्वाचनको वर्ष हो।

संयुक्त राज्य अमेरिकाको दुई सय पचास वर्षको रेखा 1776 मा आरम्भ भयो र 2026 मा परिपूर्णतामा पुग्यो। 457 ईसा पूर्वको दुई सय पचास वर्षको रेखा 207 ईसा पूर्वमा, पद एघार र पन्ध्रको बीचमा, राफिया र पानियमका युद्धहरूको बीचमा परिपूर्णतामा पुग्यो। राफिया भविष्यवाणीय रूपमा उत्पत्ति सत्रको खतनाको करारसँग समरेखित छ, र पानियम भविष्यवाणीय रूपमा मत्ती सोह्रको एक सय चवालीस हजारको करारसँग समरेखित छ। 2026, 207 ईसा पूर्वसँग—पद एघार र पन्ध्रको बीचमा—राफिया र पानियमको बीचमा—समरेखित छ, जुन परमेश्वरको चुनेका जनतासँगको पहिलो करार र परमेश्वरको चुनेका जनतासँगको अन्तिम करारको बीच पनि हो।

२०७ ईसा पूर्वको मध्यबिन्दु र २०२६ मा अन्त्य हुने दुई-सय पचास वर्षका रेखाहरू, सन् ६४ मा रोम नगर जलेको समयमा आरम्भ भएको सतावटको दुई-सय पचास वर्ष रेखासँग समरेखित छन्। त्यहीँबाट आरम्भ हुँदै, एक अनौठो मानिसद्वारा आउन लागेको विनाशको सात वर्षको चेतावनी यरूशलेमका बासिन्दाहरूलाई घोषणा गरियो। जब सत्तरी साल आयो र यरूशलेम विनाश भयो, तब परमेश्वरको मण्डली तितरबितर पारियो, र तिनीहरूले सुसमाचार सम्पूर्ण संसारमा फैलाए। त्यही समयमा, जब एफिससको मण्डली पुनरुत्थानको पेन्टेकोस्टीय सन्देश घोषणा गरिरहेको थियो, स्मुर्नाको मण्डलीद्वारा प्रतिपादित सतावट आरम्भ भयो, किनकि भविष्यवाणीगत आवश्यकताका कारण ती दुई मण्डलीहरू केही समयसम्म समानान्तर रूपमा चल्ने थिए। पावल एफिससको भविष्यवाणीगत मण्डलीका एक अगुवा थिए, तापनि उनले दुवै इतिहासबारे लेखे।

अन्ताकिया, आइकोनियम र लुस्त्रामा ममाथि आइपरेका सतावटहरू र दुःखहरू; मैले कस्ता-कस्ता सतावटहरू सहें; तर ती सबैबाट प्रभुले मलाई छुटकारा दिनुभयो। हो, ख्रीष्ट येशूमा भक्तिपूर्वक जीवन बिताउन चाहने सबैले सतावट भोग्नेछन्। २ तिमोथी ३:११, १२।

ए.टी. जोन्सले सन् ६४ मा प्रारम्भ भई ३१३ मा मिलानको आदेशसम्म समाप्त हुने दुई सय पचास वर्षको अवधिलाई पहिचान गर्छन्। ती वर्षहरूमा परमेश्वरका जनहरूका विरुद्धको सतावट मूर्तिपूजक रोमद्वारा चलाइयो, तर स्मुर्नाको मण्डलीलाई दिइएको सन्देशले दस दिनलाई चिन्हित गर्‍यो, जसले त्यस अवधिको सबैभन्दा भीषण सतावटलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तिमीले भोग्नुपर्ने ती कुनै पनि कुरासँग नडराऊ; हेर, तिमीहरू परीक्षित होओ भनेर शैतानले तिमीहरूमध्ये कतिलाई कारागारमा हाल्नेछ; र तिमीहरूले दस दिनसम्म सङ्कष्ट भोग्नेछौ; मृत्युसम्म विश्वासयोग्य रहो, र म तिमीलाई जीवनको मुकुट दिनेछु। प्रकाश २:१०।

सम्राट डाइओक्लेटियनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको त्यो सतावटको अवधि दश वर्षसम्म रह्यो, ३०३ मा आरम्भ भई ३१३ मा समाप्त भयो, जब सम्राट कन्स्टान्टिन द ग्रेट शासन गरिरहेका थिए, जसरी उनी ३२१ को पहिलो आइतबार-सम्बन्धी व्यवस्थाको समयमा पनि रहनेवाला थिए, र जब उनले ३३० मा रोमलाई पूर्व र पश्चिममा विभाजन गरे। ३१३ लाई मिलानमा सम्पन्न कूटनीतिक विवाहद्वारा भविष्यवाणीगत रूपमा चिन्हित गरिएको थियो, जब सम्राट कन्स्टान्टिन (पश्चिमका शासक) ले आफ्नी सौतेनी बहिनी, फ्लाभिया जुलिया कन्स्टान्टियाको विवाह रोमी साम्राज्यको पूर्वी (वा चाँडै पूर्वी हुन लागेको) भागमाथि नियन्त्रण राख्ने सम्राट लाइसिनियससँग गराइदिए। ३३० मा कन्स्टान्टिनले राज्यलाई पूर्व र पश्चिममा विभाजन गर्दा उक्त विवाह प्रतीकात्मक रूपमा अन्त्य भयो।

नेरोको २५०-वर्षीय अवधि एउटा सात-वर्षीय अवधिबाट सुरु हुन्छ, जुन संसारको अन्त्यको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्ने घेराबन्दीबाट सुरु भई त्यही घेराबन्दीमै अन्त हुन्छ। उक्त अवधिको अन्त्यमा सतावटको स्पष्ट दस-वर्षीय काल थियो। यो अवधि एफिससको समयमा सुरु भयो, त्यसपछि स्मुर्नाको इतिहासलाई समेट्दै कन्स्टान्टिनको सम्झौतापरस्त मण्डलीसम्म पुग्यो, जब ३१३ मा पर्गामसको मण्डली देखा पर्‍यो।

३१३ देखि ३३० सम्मका ती सत्र वर्षहरूले राफिया र पानियमको इतिहासमा आफ्नो प्रतिरूप पाउँछन्, जहाँ इ.पू. २१७ को युद्ध र इ.पू. २०० को युद्ध सत्र वर्षले अलग छन्। राफियाको युद्धमा टोलमी विजयी भयो, तर पानियमको युद्ध हुनुअघि नै ऊ मरिसकेको र गइसकेको हुनेथियो। तैपनि उसले इ.पू. २२१ देखि इ.पू. २०४ सम्म सत्र वर्ष शासन

गन्यो। सत्र-सत्र वर्षद्वारा परस्पर गाँसिएका २५०-२५० वर्षका तीन रेखाहरूले ३१३ को २०२६ सँग संरेखित हुने विचारलाई अनिवार्य बनाउँछन्।

३१३ अत्याचारबाट सम्झौतामा भएको एउटा स्पष्ट संक्रमण थियो; यसरी ३१३ लाई कुनै भविष्यवाणीमूलक स्वरूपको परिवर्तनको प्रतीकका रूपमा चिन्हित गरियो, जसको पूर्वरूप स्मिर्नाबाट पर्गामोसमा भएको परिवर्तनद्वारा देखाइएको थियो। पहिलो चरण सत्र वर्षपछि सम्बन्धविच्छेदमा अन्त्य भएको एउटा कूटनीतिक विवाहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। दोस्रो चरण पहिलो आइतबार व्यवस्था थियो। प्रेरणाले हामीलाई बताउँछ कि आइतबार व्यवस्था त्यस्तो क्रमिक, चरण-दर-चरण प्रक्रियाद्वारा अघि बढाइन्छ, जसमा त्यस आइतबार व्यवस्थाभन्दा अधिका आइतबार व्यवस्थाहरू पनि समावेश छन्, जसलाई तपाईंलाई आइतबार पालन गर्न बाध्य पार्ने र साथै परमेश्वरको सातौँ-दिनको शबाथ पालन गरेको कारण तपाईंलाई सताउने व्यवस्थाका रूपमा परिभाषित गरिएको छ।

“यदि पाठकले चाँडै आउन लागि रहेको संघर्षमा प्रयोग गरिने शक्तिहरूलाई बुझ्न चाहन्छ भने, उसले विगतका युगहरूमा रोमले उही उद्देश्यका लागि प्रयोग गरेका उपायहरूको अभिलेख मात्र पछ्याउनुपर्छ। यदि उसले जान्न चाहन्छ कि पापिष्टहरू र प्रोटेस्टेन्टहरू एकजुट भई तिनीहरूको मतसिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्नेहरूसित कसरी व्यवहार गर्नेछन्, भने उसले सब्बाथ र त्यसका समर्थकहरूप्रति रोमले प्रकट गरेको आत्मालाई हेरोस्।”

“राजकीय अध्यादेशहरू, सामान्य परिषद्हरू, र लौकिक सत्ताद्वारा समर्थित चर्चका व्यवस्थाहरू ती चरणहरू थिए जसद्वारा मूर्तिपूजक चाडले ख्रीष्टियन संसारमा आफ्नो सम्मानित स्थान प्राप्त गर्‍यो। आइतबार-पालनलाई लागू गराउने पहिलो सार्वजनिक उपाय कन्स्टान्टिनद्वारा जारी गरिएको कानून थियो। (A.D. 321.) यस अध्यादेशले नगरवासीहरूलाई ‘सूर्यको पूज्य दिन’ मा विश्राम गर्नुपर्ने ठहर गर्‍यो, तर गाउँलेहरूलाई आफ्ना कृषि-कार्यहरू जारी राख्न अनुमति दियो। यद्यपि सारतः यो एउटा मूर्तिपूजक विधान थियो, तैपनि ख्रीष्टियन धर्मलाई नाममात्र रूपमा स्वीकार गरेपछि सम्राटद्वारा यसलाई कार्यान्वयन गरियो।” द ग्रेट कन्ट्रोवर्सी, 573, 574.

सन् ३१३ मा मिलानको आदेश त्यो “राजकीय आदेश” थियो, जसको पश्चात् “सामान्य परिषद्हरू र लौकिक शक्तिद्वारा समर्थित चर्चका विधिहरू ती कदमहरू थिए।” यी क्रमशः अगाडि बढ्ने कदमहरू थिए, जसले सन् ३२१ को पहिलो आइतबार व्यवस्थातर्फ डोर्‍याए। ती कदमहरूमध्ये एक “चर्चका विधिहरू” हुन्, जस्तै आइतबारको पालन, जुन “लौकिक शक्तिद्वारा समर्थित” थियो। सन् १८८८ को अवधिले सेनेटर ब्लेयरद्वारा सिनेटमा प्रस्तुत गरिएका आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थाहरूको एक शृङ्खलालाई चिन्हित गर्दछ, जुन कहिल्यै अघि बढेन; तर त्यही इतिहासको क्रममा धेरै राज्यहरूले राज्यद्वारा लागू गरिएका आइतबारका व्यवस्थाहरू पारित गरिरहेका थिए। यी दुई साक्षीहरूले सन् ३१३ लाई एउटा मार्गचिन्हको रूपमा चिन्हित गर्छन्, जहाँ “राजकीय आदेशहरू,” जस्तै कुनै कार्यकारी आदेशले, पृथ्वीको पशुको इतिहासमा एउटा संक्रमणलाई सूचित गर्ने थियो, जो अजिङ्गरङ्गै बोलन नियत गरिएको छ।

जब संयुक्त राज्य अमेरिका अजिङ्गरङ्गै बोल्दछ, तब बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा त्यसको अन्त्य हुन्छ; र यो त्यसरी नै बोल्दछ जसरी छैटौँ राज्यको रूपमा आफ्नो शासनको प्रारम्भमा यसले बोलेको थियो। सन् १७९८ मा संयुक्त राज्य अमेरिकाले Alien and Sedition Acts पारित गर्‍यो, जसले आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। सन् १७९८ का Alien and Sedition Acts ती तीन चरणहरूमध्ये तेस्रो थिए, जसको आरम्भ सन् १७७६ मा Declaration of Independence बाट भयो र त्यसपछि सन् १७८९ मा Constitution आयो। ती तीन चरणहरू ३१३, ३२१, र ३३० सँग मेल खान्छन्।

1776, 1789 र 1798 सबै त्यस्ता कार्यहरू थिए जुन बोल्ने रूपमा परिभाषित गरिन्छ, किनकि प्रेरणाले हामीलाई यसरी अवगत गराउँछ कि “राष्ट्रको बोलाइ भनेको त्यसका व्यवस्थापिका र न्यायिक अधिकारहरूको कार्य हो।” 313, 321 र 330 सबै महान् कन्स्टान्टिनसँग सम्बन्धित मार्गचिन्हहरू हुन्। प्राचीन वास्तविक इस्राएलको अन्त्य, उत्तर र दक्षिण दुवै राज्यहरूको, सम्बन्धविच्छेदको रूपमा प्रतीकित गरिएको छ, र 330 ले यही कुराको प्रतिनिधित्व गर्छ। पूर्व

र पश्चिमबीचको एउटा विवाहमा भएको सम्बन्धविच्छेद, जुन मिलानको आज्ञापत्रको विवाहद्वारा सत्र वर्षअघि आरम्भ भएको थियो। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा संयुक्त राज्य अमेरिकाले आफ्नो अनुग्रह-अवधिको कचौरा भरिसकेको हुनेछ र प्राचीन इस्राएलका लागि दूध र मह बग्ने देशद्वारा पूर्वरूपित गरिएको यसको भविष्यसूचक उद्देश्यको सन्दर्भमा त्यो परमेश्वरबाट सम्बन्धविच्छेदित हुनेछ। प्रेरणाले भन्दछ कि राष्ट्रिय धर्मत्यागपछि राष्ट्रिय विनाश आउँछ। यो त्यतिबेला हुन्छ जब परमेश्वरले 330 वर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको गौरवशाली देशसँग सम्बन्धविच्छेद गर्नुहुन्छ। 313 को विवाहदेखि 321 मा आइतबारका व्यवस्थाहरूको क्रमशः तीव्र बन्दै जाने शृङ्खलाको पहिलोसम्म, अनि 330 को सम्बन्धविच्छेदसम्म। 1776, 313 सँग मेल खान्छ, 1789, 321 सँग मेल खान्छ, र 1798, 330 सँग मेल खान्छ।

३३०, ई.पू. ३१ मा भएको एक्टियमको युद्धदेखि ३६० वर्ष पूरा भएको पनि परिपूर्ति हो। एक्टियम रोमको तेस्रो अवरोध थियो, त्यसैले यसले आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, जहाँ आधुनिक रोमले आफ्ना दोस्रो र तेस्रो अवरोधहरूलाई जित्छ। ३३० को वेमार्कमा पानियमको युद्ध एक्टियमको युद्धसँग संयुक्त हुन्छ। ई.पू. २१७ मा भएको राफियाको युद्ध सन् २०१४ को युक्रेनी युद्धसँग अनुरूप हुन्छ; त्यसपछि सन् २०१५ मा ट्रम्पले आफ्नो पहिलो राष्ट्रपति अभियान प्रारम्भ गरे; सन् २०२० मा पृथ्वीका जनावरका दुवै सिङहरू मारिए; सन् २०२३ मा ती दुवै पुनर्जीवित भए। सन् २०२४ मा जगहरूको परीक्षा आरम्भ भयो, र सन् २०२५ मा आठौँ राष्ट्रपतिको तथा उनका पोपीय समकक्षीको भविष्यवाणीगत गठबन्धन तिनीहरूको पारस्परिक पदग्रहणद्वारा चिह्नित भयो।

हामी यी विषयहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।